

Kresna noč.

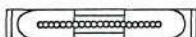
Zložil Vekoslav Remec.

Čez dan zlatí se v solncu plodna njiva
in klasje polni se, zori, zori,
na večer prepelica petpedi
svoj meri, kjer se v žitu gnezdo skriva.

In pride noč vsa topla, svetla, živa,
in na križišču kres se razgori —
vse, kar srce izvedeti želi,
noči prečudne moč nocoj razkriva.

Ves sem s teboj, fant, ki iz dalj v plamén
strmiš in čakaš čudežnih semén
in srce tolažečih ti novic!

Pod vrbbami pa v mirni žar vodíc
devojka zre in Bog sam ve, zakaj
kalé ji solze gostih zvezd sijaj ...



O, nisem Te zabil ...

Zložil Leopold Turšič.

Mladostno srce in tvoj pisani raj,
kje um je misleči, ki naj premotri te? —
Mladostno srce in vsa tvoja bridkost,
kje up je blesteči, ki naj vzradosti te?

Zdaj žalost in kes, zdaj obup grenak
povrsti te željno povabijo v svate. —
Nikjer ni rešnika, mladostno srce,
da z ognjem poguma dobrotno navdá te? ...

Sto vročih želja, nebroy hrepenenj
v mamljivih te žarkih begotno prešinja:
Okusilo komaj si rádosti slaj,
že dá ti slovo in v preteklost izginja.

O, nisem Te zabil, usmiljeni Bog ...
Ti bodi čuvaj, ki se name oziraj!
Ti zidaj v srce nezrušljivi pogum,
nad manoj v ljubezni roke razprostiraj! —



Šel sem mimo vas ...

Zložil G. Koritnik.

Šel sem mimo vas,
ki trpite boli,
a nikdar, nikoli
nisem jokal jaz ...

kakor up dekleta
v solčnih dneh mladosti
moško moč razcveta
v ognju in radosti —

Kakor hrast v poljani
se bori z vetrovi,
kadar noč s strahovi
se podi po plani —

kakor misel skrita
snuje svoja pota ...
pred menoj stojita
delo in lepota!

